

O săgeată de foc

O săgeată de foc

Episcopul englez John Taylor Smith, care a fost și duhovnic militar al armatei britanice, a vorbit odată într-o biserică mare despre textul din evanghelia după Ioan 3.7: „Trebuie să vă nașteți din nou”. La sfârșitul predicii sale a rezumat încă o dată totul și a spus: „Dragul meu prieten, nașterea din nou nu o poți înlocui cu nimic, dar chiar cu nimic! Poți să fii membru al unei biserici, chiar al unei biserici mari, ca aceea din care fac eu parte, venerabila fracțiune catolicizantă a bisericii anglicane. Însă calitatea de membru al unei biserici nu înseamnă că ești născut din nou! Isus spune clar: «Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu»” (Ioan 3.3).

Preotul ședea la stânga episcopului, în timp ce ținea brațul stâng întins arătând spre preot, episcopul a continuat: „Poți să fii chiar și preot ca prietenul meu de aici, de lângă mine, și totuși să nu fi născut din nou, căci Isus spune: «Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.»” La dreapta episcopului stătea președintele prezbiteriului pe înaltul său scaun. Vorbitorul a întins mâna direct spre el și a zis: ”Poți să fii chiar aici, ca prietenul meu, președintele prezbiteriului, și totuși să nu fi născut din nou! Isus însă spune: «Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu!» Poți să fii chiar episcop ca mine și să nu fi născut din nou. Dar Isus spune: «Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu!»” Și cu aceasta, predica sa despre nașterea din nou a luat sfârșit.

La scurt timp după aceasta, a primit o scrisoare de la președintele prezbiteriului, în care acesta îi scria: „Mult stimat episcop! Mesajul lui Dumnezeu prin dumneavoastră mi-a pătruns inima. De peste treizeci de ani îndeplinesc funcții bisericești, dar niciodată n-am știut despre bucuria nașterii din nou, despre care vorbesc creștinii. Niciodată n-am simțit ceva din aceasta. Partea mea a fost să-mi îndeplinesc cu strictețe serviciul conform cerințelor regulamentului bisericesc. Nu știam însă care este realitatea cu mine. Când însă dumneavoastră ați arătat cu mâna direct spre mine și ați spus: «Poți să fii chiar președintele prezbiteriului și să nu fi născut din nou», atunci am înțeles clar unde se găsea răul fundamental. N-am trăit niciodată nașterea din nou”. Din seara aceea, relata el în continuare, s-a simțit nefericit și ticălos, iar predica îi produsese o neliniște atât de mare în starea lui sufletească, încât îi tulburase până și somnul, îi spunea în scrisoare episcopului că dorește să aibă cu el o discuție între patru ochi.

Episcopul John Taylor Smith a fost dispus să aibă o asemenea convorbire. Au citit împreună Cuvântul lui Dumnezeu și în scurt timp amândoi au căzut pe genunchi în rugăciune. Cel atins de săgeata de foc a Cuvântului lui Dumnezeu și-a luat locul înaintea lui Dumnezeu ca un biet păcătos pierdut și și-a pus încrederea numai în Isus, care devenise Domnul și Mântuitorul său. Ca unul care era născut din nou, se ridică din îngenuchere mulțumind și laudând din toată inima pe Dumnezeu.

Din nefericire, sunt mulți oameni care se numesc creștini, dar în realitate sunt creștini numai pe hârtie. Ei își bazează speranța mântuirii lor pe hârtiile și documentele lor creștine, de parcă ar putea prezenta cândva în fața unui Dumnezeu preasfânt certificatul de botez sau ceva asemănător. Preotul elvețian Luscher, care a fost pentru mulți spre binecuvântare, a scris aceste rânduri în legătură cu acest subiect: „Nenumărați creștini sunt într-adevăr de părere ca sunt mântuiți, pentru că au un crez sau pentru că sunt botezați. Însă nici botezul, nici apartenența la vreo biserică sau confesiune nu mântuiește pe oameni! Isus a spus: «Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.»”

Nașterea din nou este o noțiune biblică și nu una ezoterică. Nu are de-a face cu reîncarnarea. Aceasta ar însemna păgânism ridicol. Naștere din nou înseamnă „naștere de sus”, și anume din Dumnezeu. Întoarcerea la Dumnezeu și nașterea din nou sunt cele două laturi ale acestei acțiuni minunate și simultane. Întoarcerea la Dumnezeu este partea omenească, nașterea din nou este latura dumnezeiască. Ascultă cu atenție: în ambele există un dăruitor și un primitor. La întoarcerea la Dumnezeu îi dai Dumnezeului sfânt toată vina vieții tale, iar El ți-o ia pentru totdeauna! La nașterea din nou, Dumnezeu cel drept îți dă viață nouă, veșnică, iar tu o primești uimit și cu mulțumire pentru totdeauna!

De-ar fi trase cât mai multe săgeți de foc ca cele ale episcopului John Taylor Smith! Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că sunt și astăzi vestitori fideli ai Cuvântului lui Dumnezeu! Aceștia, ca vestitori ai lui Isus Hristos, doresc să trezească mulți oameni din somn, din somnul fatal al presupusei siguranțe bisericești.

Probabil, cuiva i se pare prea tare acest cuvânt. Dar nu este. Să ascultăm ce spune pastorul Wilhelm Busch în cartea sa, „Isus, destinul nostru”: „În zilele noastre, oamenii se comportă ca și cum o dată cu moartea totul s-ar sfârși sau ca și cum ar merge automat în cer dacă sunt botezați și îngropați de un pastor sau un preot. Iadul va geme într-o zi de oameni care sunt botezați de un pastor sau de un preot! Aș vrea să înțelegeți că vă aflați într-un serios pericol de moarte. Mai devreme sau mai târziu, va trebui să ne înfățișăm toți înaintea judecății lui Dumnezeu.”

Citește Cuvântul lui Dumnezeu! El vrea să dovedească fiecărui om și să-l apere de siguranța de sine ce duce la moarte. „Nu este Cuvântul Meu ca un foc, zice Domnul, și ca un ciocan care sfărâmă stânca?” (Ieremia 23.29).